

Van wees tot kind van God

De Indiase Babu bracht een dorp tot leven

Door Jaap Dieleman

Baby Babu werd door zijn straatarme moeder in een kerk achtergelaten. Ze was te arm om voor hem te zorgen en ze hoopte dat de mensen in de kerk haar zoontje zouden opnemen. Het was niet makkelijk voor de kleine Babu, hij huilde vaak omdat hij zijn mama miste. Gelukkig werd hij liefdevol opgenomen in een gezin, waar hij samen met Kingsly opgroeide, die hij als zijn broer zag. Hij hoorde dagelijks over God en Jezus.

Babu was een actieve en energieke jongen. Op school haalde hij goede cijfers. Thuis, maar ook in de kerk, hielp hij met allerlei praktische klusjes. Ondertussen leerde hij Gods Woord steeds beter kennen. Toen hij ouder werd, groeide in hem het verlangen om de mensen uit zijn geboortedorp over Jezus te vertellen, zodat ze bevrijd zouden worden van afgoderij. De last op zijn hart

voor de verloren zielen in zijn dorp, die blind en gebonden waren door allerlei hindoeïstische rituelen en tradities, werd steeds groter.

Omdat de dalits (de kastelozen ofwel onaanraakbaren) de tempel niet mogen betreden, hadden ze een 'heilige steen' in hun dorp geplaatst. In tijden van nood keerden de arme dalits zich tot deze steen om er offers te brengen. Babu wist nu beter en hij wilde dat zijn mensen de ware Verlosser zouden leren kennen, net zoals hij Hem had leren kennen van jongs af aan.

Een heel dorp gedoopt

Babu bad tot God en vastte zelfs om zijn verlangen kracht bij te zetten. Na zijn studie keerde hij terug naar zijn dorp. Nog altijd brachten de dorpelingen offers om hun 'goden' gunstig te stemmen. Ook zijn moeder zat nog gevangen in deze zinloze rituelen. Zijn hart ging naar hen uit en hij begon Gods liefde te delen. En er kwamen

mensen tot geloof! Het nieuws ging als een lopend vuurtje door de streek. Steeds meer mensen wilden over Jezus horen. Uiteindelijk kwam het hele dorp tot geloof en wilden ze allemaal gedoopt worden. Met de hulp van een zending werd iedereen, van de oudste tot de jongste, op één dag gedoopt.

Mensen uit de omliggende dorpen kwamen het feest meevieren. Er werd een buffel geslacht en er werd voor iedereen gekookt. Sindsdien viert het hele dorp elk jaar feest op deze dag.

De 'heilige steen' verdween en een kerk verscheen

Na verloop van tijd ontstond het verlangen om een eigen ontmoetingsplek te hebben waar ze God konden aanbidden. Samen met de dorpsbewoners baden ze er elke dag voor, tot iemand voorstelde om het stuk land te gebruiken waarop hun 'heilige steen' stond. Ze geloofden immers niet meer in deze afgoden! Ze besloten om de steen stuk te slaan en op diezelfde plek een huis voor God te bouwen. Samen baden ze voor het wonder dat er een kerk zou komen. Toen wij, van Abba Child Care, met de bouw van kerken begonnen en we de toewijding en de liefde van deze dorpsbewoners zagen, besloten we om ook

in het dorp van Babu een kerk te bouwen. De afgodentempel werd afgebroken en op die plek werd een huis van God opgericht. Op feestelijke wijze werd de eerste steen gelegd en ook deze feestelijke dag wordt sindsdien nog elk jaar gevierd, te beginnen met een week vasten en als afsluiting een maaltijd om te vieren dat ze van de afgoden zijn verlost. De vreugde van de mensen was overweldigend.

Bron van zegen

Dit alles gebeurde door de vasthoudende inzet van een enkele jongeman. Ondanks zijn dramatische start in het leven, werd hij door zijn liefde en passie voor God en mensen juist een bron van zegen voor zijn hele dorp. Inmiddels is Babu al jaren gelukkig getrouwd met Selvi. Ze hebben een prachtige dochter en een geadopteerde zoon, zoals Babu zelf eens is geweest. Bovendien is Babu de rechterhand van onze partner Kingsly Lazarus voor onze

projecten in India. Hij is een voorbeeld voor velen door de passie en ijver die hij voor God heeft.

Steun het werk van Abba Child Care en help het Indiase volk om de kracht van het evangelie te ervaren. Kijk op www.abbachildcare.org